

Så der er det bare vi spørger integrationsministeren: Er det i virkeligheden sådan, at den politiske realitet har indfundet sig, men at ministeren inderst inde sådan set også mener, at der er meget fornuft i, at folk får lov til at gå til hånde, mens de er her og venter på at kunne blive sendt hjem?

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 11:53

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan fuldstændig vedkende mig de artikler, jeg skriver i aviserne. Det er ikke den politiske realitet, der har indfundet sig med hensyn til det spørgsmål, jeg rejste om arbejde, og som var et spørgsmål, jeg rejste, efter i 90 pct. af artiklen at have gjort rede for alle de dilemmaer, der er, og faktisk torndede mod de uansvarlige holdninger, som andre partier her i Folketinget udviser.

Det er rigtigt, at jeg så rejste spørgsmålet om arbejde, og det er præcis det, vi fra V og K og Dansk Folkepartis side forsøgte, altså sammen med Ny Alliance at se, om vi kunne finde nogle praktikantordninger, nogle ordninger, som ikke stødte imod de almindelige arbejdsmarkedsregler. Det kunne vi ikke. Jeg skal ikke sige, at de ikke findes, men det kunne vi ikke. Vi prøvede at komme med en række forskellige forslag, og embedsmændene vred og vendte sig, men det stødte på, at Ny Alliance ville gå videre, og det kunne vi andre ikke være med til.

Vedrørende at gå til hånde kan jeg sige, at sådan er det faktisk også i dag. Det kan man. Der er muligheder for forskellige former for aktivering i dag for asylsøgere, og det glemmer man hele tiden. Jeg oversender gerne et stykke papir om, hvor mange muligheder der allerede er.

Kl. 11:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Østergaard for en anden og sidste kort bemærkning.

Kl. 11:55

Morten Østergaard (RV):

Det må da være forfærdeligt for fru Birthe Rønn Hornbech som folketingsmedlem og nu som integrationsminister at have bevæget sig rundt i den tåge af uvidenhed, på trods af at ministeren ofte selv hævder nærmest at være den i nationen, der har beskæftiget sig mest med udlændingepolitik. Men man har altså bevæget sig rundt i en tåge af uvidenhed, da man skrev kronikken, og det er selvfølgelig rart, at ministeren

er blevet klogere. Jeg tror, at vi fra radikal side ret klart kan sige, at vi hellere havde set, at ministeren stod fast på sine holdninger i stedet for at lade de politiske realiteter forsøge at gøre en dyd ud af nødvendighed.

Men så må jeg bare sige, at når ministeren nu har sagt det, der er sagt her, tror jeg, at vi kan være enige om, hvis vi skal skære ind til benet, at det, der foreslås her, alene er, at de, man ikke kan tvangsudsende, og som ikke ønsker at rejse ud frivilligt, ikke partout skal bo i et center, og at de skal have lov til at gå til hånde og afhjælpe den manglende arbejdskraft på det danske arbejdsmarked. Det var det, ministeren skrev i sin kronik, det står ikke i nogen lov. Så der er ingen forskel på det, der ligger her, og det, ministeren skrev i sin kronik. Den eneste forskel er, at ministeren ikke var minister dengang.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 11:56

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er jeg fuldstændig uenig i. Jeg læser den på en anden måde, og jeg må altså igen hævde, at man har muligheder for forskellige aktiveringer og for at gå til hånde i dag. Og så er jeg i øvrigt ikke enig i, at man går i en tåge, fordi man søger efter nye muligheder, når man ikke ved nok. Det er faktisk sådan, at jo mere man ved, jo mere ved man også man ikke ved. Derfor befinder man sig ikke i en tåge, når man søger nye oplysninger.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Det næste korte bemærkning er fra fru Astrid Krag.

Kl. 11:56

Astrid Krag (SF):

Jeg må altså også sige, at jeg synes, at jeg oplever en minister, der skyggebokser noget så voldsomt; skyggebokser mod særlove, skyggebokser mod ændret udlændingepolitik og et udvidet antal opholdstilladelser. Det er jo ikke det, det her forslag går ud på. Når ministeren snakker om, at det her ville åbne en ladeport, og at vi vil se folk, der kom vrimlende til Danmark, må man bare sige, at vi i Danmark åbenbart har grundløspolicedet og bortset fra med fire konkrete lande har vi aftaler med alle andre lande, der gør, at vi kan tvangshjemsende folk, når de får afslag på asyl. Så det her billede, ministeren prøver at tegne af, at vi vil gøre grundlæggende